

PUTOVANJE U STAR WARS: SILA SE BUDI

STAR WARS™

CHUCK WENDIG

POSLIJE BITKE

Zagreb, 2016.

PUTOVANJE U STAR WARS: SILA SE BUDI

STAR WARS™

CHUCK WENDIG

POSILIJE BITKE

Disney | LUCASFILM

Izvorno objavljeno u SAD-u kao:

STAR WARS: AFTERMATH
by Chuck Wendig
Del Rey, an imprint of The Random House
Publishing Group, a division of Random House,
Inc., 2015

© & TM 2016 Lucasfilm Ltd.
All Rights Reserved.
Used Under Authorization.

Cover art copyright © 2016 by Lucasfilm Ltd.

Translation Copyright © 2016 by Znanje
Distribuirana Znanje d. o. o. pod licencom Szukits Könyvkiadó Kft, Mađarska.
Tiskao u Mađarskoj Debreceni Kinizsi Nyomda Kft.

Prevela
Tatjana Jambrišak

ISBN 978-953-343-445-2

Nakladnik:
Znanje d.o.o.
Mandićeva 2, Zagreb

Za nakladnika: Zvonimir Čimić

Glavna urednica: Silvia Sinković
Urednik: Tomislav Zagoda
Tehnički urednik: Vedran Sinovčić
Korektura: Fedora Kraljić

Sva prava pridržana. Ni jedan dio ovog izdanja ne smije se
umnožavati ili javno reproducirati u bilo kojem obliku
bez prethodnog dopuštenja nakladnika.

CIP zapis dostupan u računalnom katalogu
Nacionalne i sveučilišne knjižnice u Zagrebu pod brojem 949761.

*Za Tracy, jer me odvela da vidim prvi film o ratovima
zvijezda (Imperij uzvraća udarac u drive-in kinu!).*

*Za mamu, jer mi je kupovala slatke Kennerove
Star Wars igračke.*

*Za Michelle i Bena, jer su pošli na ovu ludu vožnju
skokskuterom i učinili je deset puta boljom nego što je bila.*

ZAHVALE

Autor je poput Hana Soloa: kapetan broda, ali izgubljen bez posade. Tako da moram zahvaliti ljudima koji su mi pomogli s ovom knjigom: Shelly Shapiro, Jen Heddle, Gary Whitta, Jason Fry, David Keck, Pablo Hidalgo, i moja agentica Stacia Decker. Hvala također i nekima od mojih kolega pisaca koji paze da ostanem normalan: poput Kevina Hearnea, Delilah S. Dawson, Stephena Blackmoorea, Ty Franck, Adama Christophera, Julie Hutchings, Mur Lafferty, J. C. Hutchinsa i Sama Sykesa. Na kraju hvala zajednici ljubitelja Ratova zvijezda što su se zabavljali sa mnom na Twitteru (GeekGirlDiva, pratim te).

Zahvaljujem, zapravo, čitavom Twitteru, jer bez društvenih medija mislim da nikad ne bih napisao ovu knjigu.

kucam moju čašu plavog mlijeka o tvoju

Jednom davno, u dalekoj galaksiji....

Druga Zvijezda smrti je uništena. Priča se da su mrtvi imperator i njegov moćan izvršitelj, Darth Vader. Galaktički imperij je u kaosu.

Po čitavoj galaksiji neki sustavi slave, dok imperijalne frakcije pojačavaju stisak na druge. Optimizam i strah vladaju istovremeno.

I dok se Pobunjenički savez bori protiv iskrzanih snaga imperija, usamljeni pobunjenički izviđač otkriva tajni sastanak Imperijalaca...

PRELUDIJ:

Ovo je dan za slavlje. Trijumfirali smo nad zločincima i opresijom i dali našem Savezu — i čitavoj galaksiji — priliku da udahnu i potaknu napredak prema našoj slobodi od Imperija koji ju nam je uzeo. Imamo izvještaje komandanta Skywalkera da je car Palpatine mrtav, kao i njegov izvršitelj, Darth Vader.

Ali, premda slavimo, ovo nije vrijeme odmora. Zadali smo Imperiju veliki udarac i sad je vrijeme da iskoristimo priliku koju smo stvorili. Oružje Imperija možda je uništeno, ali Imperij i dalje živi. Njegova se opresivna ruka steže oko grla dobrih, slobodoumnih stanovnika čitave galaksije, od Coruscanta u centru do najdaljeg sustava na Obodu. Zapamtite da se naša borba nastavlja. Naša je pobuna gotova. Ali rat... rat tek počinje.

ADMIRAL ACKBAR

CORUSCANT

VRIJEME: SAD.

Trg spomenika.

Lanci zvekeću oko vrata cara Palpatinea. Slijede konopci — lasa oko pojasa statue. Divlji povici iz gomile dok vuku, vuku i vuku. Razočarano gundanje, jer kamena statua odbija poslušnost. No onda netko lance omata oko stražnjeg dijela teških skutera, motori urlaju i zuje — skuteri kreću i opet gomila povlači...

Čuje se zvuk poput pucanja goleme kosti.

Pukotine se pojavljuju na dnu kipa.

Još povika. Vikanja. I...

Aplauz dok pada.

Glava kipa otpada, kotrlja se i razbija o fontanu. Prska tamna voda. Rulja se smije.

I onda: urlanje klaxon alarma. Crvena stroboskopska svjetla. Tri zračna skuteri silaze s gornjih prometnih traka — imperijalna policija. Crveno-crne kacige. Njihova svjetla bliješte odražena od kaciga.

Nema upozorenja. Nema naredbe da prestanu.

Laserski topovi na prednjoj strani skutera otvaraju vatru. Crvene trake buše zrak. Gomila je prerezana napola. Tijela padaju izbušena laserima.

Ali, ipak, okupljeni ne posustaju. Više nisu gomila. Sad su rulja. Počinju uzimati komade Palpatineova kipa i bacati ih prema skuterima. Jedan skuter skreće u stranu kako bi izbjegao kamenje — udara o drugi, prekida mu vatru. Građani Coruscanta penju se na kameni stup iza oba skutera — stup na kojem su ispisane imperijalne naredbe o redu, kontroli i vladavini zakona — i počinju skakati na policijske krstarice. Jedan policajac s kacigom pada s vozila. Drugi se izvukao na prednji dio skutera, puca iz dva blastera baš kad mu kamen razbija kacigu i njega baca na tlo.

Druga dva skutera podižu se i pucaju dalje.

Vriskovi, vatra i dim.

Dvoje od okupljenih — otac i sin, Rorak i Jak — brzo se skrivaju iza srušenog kipa. Zvukovi bitke nasred Trga spomenika ne posustaju. U daljini se čuje još borbi, vidi se dim, bljeskovi blastera. Jumbo plakat visoko na nebu između prometnih traka iznenada je samo bijeli šum.

Dječak je mlad, samo dvanaest standardnih godina, nije dovoljno star za borbu. Ne još. Gleda oca molećivo. Viče iznad buke: »Ali, bojne su postaje uništene, tata! Bitka je završila!« Baš su to gledali samo sat prije. Ono što su pretpostavljali da je kraj Imperija. Početak nečeg boljeg.

Zbunjenost u dječakovim blistavim očima jasna je: ne razumije on što se događa.

Ali, Rorak razumije. Čuo je priče o Ratovima klonova — bajke koje mu je otac pričao. On zna što je rat. Ne svi ratovi, ali samo ovaj, potaknut iznova i opet, razrezan u dijelove da je lakše s njim upravljati.

Dugo vremena sinu nije govorio istinu, već idealiziranu nadu: *Jednog dana Imperij će pasti i sve će biti drukčije kad*

budeš imao svoju djecu. I to jednom možda i bude tako. Ali, sad je potrebna jača, oštija istina: »Jak — bitka nije gotova. Bitka tek počinje.«

Grli sina.

Onda stavlja kamen statue u dječakovu šaku.

I sam podiže jedan.

PRVI DIO

PRVO POGLAVLJE

VRIJEME: SAD.

Zvezdane crte preko tamnosivog.

Brod ispada iz hipersvemira: mali zvezdani skakač. Brod za jednog pilota. Omiljen kod mnogih od *manje poželjnih* frakcija ovdje na Obodu — gusara, kladioničara, lovaca na glave i onih s ucijenjenim glavama. Ovaj brod bio je u borbi: po oplati krila i repu posvuda ožiljci od plazme; udubljenja na prednjem dijelu kao da ga je udario imperijalni šetač. Najbolji način da se brod utopi i uklopi.

Ispred: planet Akiva. Mali planet — odavde se vide linije smeđeg i zelenog. Gusti bijeli oblaci kovitlaju se preko površine.

Pilot, Wedge Antilles, jednom Crveni vođa, a sad — pa nešto drugo, igra ulogu bez formalne titule, jer sad je sve tako novo, tako različito, tako divlje u zraku — sjedi i čeka.

Lijepo je ovdje. Tiho.

Nema TIE lovaca. Nema lasera preko pramca njegovog X-krilca. A nema ni X-krilaca, zapravo, premda ih on voli voziti. Lijepo je i kad to ne čini. Nema Zvijezde smrti — i na to Wedge drhti, jer je pomogao uništiti dvije. Katkad ga to ispunjava ponosom. Drugih dana je nešto drugo, nešto gore. Kao da ga vuče. Borbe se još odvijaju svuda oko njega. Ali to nije danas.

Danas je mirno.

Wedge voli kad je mirno.

Vadi svoj tablet. Prolazi kroz popis tipkajući po dugmetu sa strane. (Mora ga stisnuti nekoliko puta samo da ga upali — ako se ičemu veseli kad sve završi, možda tome da će biti nove tehnike. Nekako je u ovaj tablet ušao pravi *pijesak*, i zato dugmad zapinje.) Popis planeta teče po ekranu.

Bio je, da vidimo, dosad na pet. Florrum. Ryloth. Hinarri. Abafar. Raydonia. Ovaj planet, Akiva, šesti je na popisu mnogih, previše njih.

Bila je to njegova ideja, ovakav obilazak. Nekako ostale frakcije Imperije i dalje potiču rat čak i mjesecima nakon uništenja i druge njihove bojne postaje. Wedge je imao ideju da su se sigurno povukli na Obod — ako se prouči povijest, jasno se vidi gdje je sjeme sustava prvo nastalo, daleko od očiju znatiželjne Republike.

Wedge je rekao Ackbaru i Mon Mothmi: »Možda su opet ondje. Skrivaju se.« Ackbar je rekao da to ima smisla. Nije li Mustafar nešto značio vođama Imperije? Pričalo se da je Vader ondje odveo neke Jedijske. Mučio ih zbog informacija prije nego što ih je pogubio.

A sad Vadera više nema. Ni Palpatinea.

Još malo, misli Wedge — kad otkriju kojim se putovima Imperijalci snabdijevaju, osjećat će se mnogo bolje.

Privlači kom. Pokušava otvoriti kanal kako bi zapovjedio i...

Ništa.

Možda je pokvaren. Ovo je star brod.

Wedge petlja sa strane, privlači osobni komunikacijski relej koji mu visi o pojasu — lupka ga, pokušava dobiti signal.

Još jednom: ništa.

Srce mu se steže. Osjeća kao da pada. Jer, sve ovo znači:

Signal je blokiran. Neki od zločinačkih sindikata još rade ovdje i imaju tehnologiju da to učine *lokalno* — ali u svemiru iznad planeta, ne, nema šanse. Samo jedna skupina ima tu tehnologiju.

Štišće zube. Loš osjećaj u utrobi vrlo brzo postaje opravdan, jer ispred njega zvjezdani razarač buši svemir poput vrha noža dok ispada iz hipersvemira. Wedge pali motore. *Moram se maknuti odavde.*

Drugi zvjezdani razarač klizi pored prvog.

Ploče na zvjezdanom skakaču počinju treptati crveno.

Vide ga. Što sad učiniti?

Što je Han uvijek govorio? *Samo leti opušteno.* Brod je ovako maskiran jer za to ima razloga: izgleda kao da može pripadati bilo kojem bijednom šverceru ovdje na rubu. Akiva je središte kriminalne aktivnosti. Korumpirani satrapi guverneri. Različiti sindikati natječu se za resurse i prilike. Poznato je crno tržište — jednom, prije mnogo desetljeća, Trgovinska je federacija ovdje imala droidsku tvornicu. Što znači, ako želiš neke droide bez papira, dođeš ovdje i kupiš ih. Pobunjenički savez ovdje je kupio mnoge svoje droide.

Nova dilema: Što sad?

Sletjeti na planet i obaviti zračno izviđanje, kao što je i bio prvobitan plan — ili isplanirati put natrag na Chandrilu? Nešto se događa. Dva zvjezdana razarača pojavila su se ni od kuda? Blokiranje komunikacije? To znači nešto. *Znači da sam našao što sam tražio.*

Možda i više od toga.

To znači: Vrijeme je da se isplanira bijeg.

Trebat će mi nekoliko minuta — od Oboda prema sredini galaksije nije tako lako samo prijeći. To je opasan skok. Beskrajne su varijante: maglice, asteroidska polja, gomile zvjezdanog otpada nakon različitih čarki i bitaka. Zadnje što bi Wedge htio jest pilotirati oko ruba crne rupe ili kroz sredinu zvijezde koja se pretvara u supernovu.

Kom krči.

Zovu ga.

Jasan imperijalan glas.

»Ovo je zvjezdani razarač *Budnost*. Ušli ste u imperijski svemir.« Na što Wedge misli: *Ovo nije imperijski svemir. Što se tu događa?* »Identificirajte se.«

Strah ga probada, oštar i svijetao poput električnog šoka. Ovo nije njegova domena. Razgovor. Laganje. Nitkov poput Soloa bi i Jawu uvjerio da kupi vreću pijeska. Wedge je pilot. Ali, nije da ovo nisu isplanirali. Calrissian je smislio priču. On pročišćava grlo, stišće dugme...

»Ja sam Gev Hessian. Pilotiram HH-87 zvjezdanim skakačem *Lutalicom*.« Šalje svoju podatkovnu karticu. »Šaljem akreditive.«

Stanka. »Koja je svrha vašeg posjeta?«

»Nešto tereta.«

»Kakvog tereta?«

Dogovoreni je odgovor: dijelovi za droide. Ali, to možda ovdje neće proći. On brzo misli — Akiva. Vruće. Mokro. Uglavnom džungla. »Dijelovi za evaporatore.«

Stanka. Teško je podnosi.

Računalo navigator vrti kalkulacije za skok.

Još malo...

Drukčiji glas dolazi iz zvučnika. Ženski. Čeličan. Manje jasan. Nema šale. Ovo je netko s autoritetom — ili barem netko tko misli da ga ima.

Ona govori: »Gev Hessian, Pilot broj 45236. Devaronijac. Da?«

To je točno. Calrissian poznaje Hessana. Švercera — pardon, »legitimnog pilota i poslovnog čovjeka« — švercao je da Landou pomogne izgraditi Grad oblaka. I zaista je Devaronijac.

»Tako je«, govori Wedge.

Još jedna stanka.

Računalo je gotovo završilo kalkulacije. Još najviše deset sekundi. Brojevi poskakuju po ekranu...

»Zanimljivo«, kaže žena. »Naši podatci govore da je Gev Hessian umro u našem zarobljeništvu. Dopustite nam da ispravimo podatke.«

Hipersvemirsko računalo dovršilo je proračun.

On gura ručicu motora prema naprijed.

No brod se tek protrese. I onda se zvjezdani skakač opet tresse i počinje kliziti prema naprijed. Prema dva zvjezdana razarača. To znači da su uključili traktorske zrake. Wedge se okreće prema kontrolama oružja.

Ako se želi izvući odavde, to je sad ili nikad.

Admiralica Rae Sloane gleda u konzolu pa kroz prozor. Crna praznina. Bijele zvijezde. Poput uboda igle po pokrivaču. I vani, kao dječja igračka na tom pokrivaču: mali dalekodomni lovac.

»Skeniraj ih«, kaže ona. Poručnik Nils Tothwin diže pogled, nudi joj ulizički osmijeh.

»Naravno«, govori on licem požutjelim i nategnutim od tog cera. Tothwin je simbol onoga što sad ne valja s imperijalnom vojskom: mnogih od najboljih više nema. Ono što je ostalo je, uglavnom, talog. Lišće i grančice na dnu šalice biljnog čaja. Ipak, on čini što mu se kaže, što je nešto — Sloane se pita kad će se Imperij zaista raspasti. Kad će svi činiti što žele i kad to žele. Kaos i anarhija. Kad se to dogodi, kad se netko donekle važan odbije od sredine i pođe svojim putem, svi su propali.

Tothwin skenira zvjezdanog skakača dok ga traktorska zraka polako, ali neumoljivo privlači. Ekran pred njim blista,

holografaska slika broda podiže se pred njih kao da je dižu nevidljive ruke. Slika na dnu blješti crveno. Nils govori paničnim glasom: »Hessan je uključio oružane sustave.«

Ona ga gleda mrko. »Smirite se, poručniče. Oružje na zvjezdanom skakaču nije dovoljno da...« Čekaj. Ona trepće. »Je li to ono što mislim da je?«

»Što?« pita Tothwin. »Ja ne znam...«

Prst joj putuje do prednjeg dijela holografa — okružuje široki, zavijeni nos broda. »Ovdje. Borbeni lanser. Protonska torpeda.«

»Ali, zvjezdani skakač ne bi imao — oh. *Oh*.«

»Netko je došao pripremljen za borbu.« Ona poseže dolje, opet uključuje komunikacijski kanal. »Ja sam admiralica Rae Sloane. Vidim te, mali pilotu. Spremaš dva torpeda. Da pogodim: Misliš da će protonska torpeda prekinuti našu traktorsku zraku dovoljno dugo da stigneš pobjeći. To je možda i točno. Ali, podsjetit ću te da i mi ovdje na *Budnosti* imamo dovoljno borbenog oružja da te pretvorimo ne samo u dijelove, već u *fine čestice*. Poput prašine razbacane u mraku. I nije ti dobar tajming. Ispucat ćeš svoj torpedo. I mi naše. Čak i ako prekineš našu zraku prije nego što te dezintegrira naše oružje...« Ona klikće jezikom. »Pa, ako misliš da moraš pokušati, onda daj.«

Kaže Nilsu da nacilja zvjezdani skakač.

Za svaki slučaj.

Ali se nada da je pilot pametan. Da nije budala. Vjerojatno nekakav pobunjenički izvidnik, nekakav špijun, što je samo po sebi budalasto — premda sad manje kad je uništena i novosagrađena Zvijezda smrti, baš kao i prethodna.

Što je još više razloga da ostane budna, kao što to govori ime njezinog broda. Sastanak na Akivi ne smije propasti. Mora se održati. Mora dati *rezultate*. Sve je na rubu, čitav Imperij stoji na obodu bezdana, na izbojku koji se trusi u šljunak i kamen.

Pritisak je osjetan. Gotovo doslovan — kao šaka koja je pritišće u leđa, gura joj zrak iz pluća.

Njezina prilika da se iskaže.

Njezina prilika da promijeni sudbinu Imperija.

Zaboravite stare navade.

Zaista.

Wedge se trza, srce mu lupa u grudima poput ionskog pulsa. Zna da ona ima pravo. Tajming mu ne ide na ruku. Dobar je pilot, možda jedan od najboljih, ali Sila nije na njegovoj strani. Ako Wedge lansira ta dva torpeda, gađat će ga sa svime što imaju. I onda više neće biti bitno hoće li se osloboditi traktorske zrake. Neće imati ni sekundu da pobjegne od njihove paljbe.

Nešto se događa. Ovdje, u prostoru iznad Akive. Ili možda dolje na površini planeta.

Ako ovdje umre — nitko neće to saznati.

Što znači da ovo mora dobro odigrati.

Gasi torpeda.

Ima bolju ideju.

Pristanište 42.

Rae Sloane stoji na balkonu ograđenom staklom, gleda na okupljeni bataljun jurišnika. I oni su, poput Nilsa, nesavršeni. Oni koji su na Akademiji dobili najbolje ocjene otišli su na Zvijezdu smrti, ili Vaderov zapovjedni brod, *Izvršitelj*. Polovica njih nije ni dovršila Akademiju — povukli su ih ranije.

Bit će dobri. Zasad. Naprijed je zvjezdani skakač — lebdi kroz prazninu svemira, pridržava ga nevidljiva ruka traktorske zrake. Dolje iza poslaganih TIE lovaca (polovica koju trebaju, trećina onog što bi ona voljela), skakač lebdi prema okupljenim jurišnicima.

Kvantiteta je na njihovoj strani. Zvezdani skakač će imati jednog pilota, vjerojatno. Možda drugog ili trećeg člana posade.

Lebdi sve bliže i bliže.

Ona se pita: *Tko si ti?* Tko je u toj limenoj kanti?

I onda: Svijetao bljesak i potres — zvezdani skakač iznenada svijetli plavo od nosa naprijed.

EksploDIRA u kišu vatre i krhotina.

»Ma tko da je to bio«, govori poručnik Tothwin, »nije htio da ga otkrijemo. Pretpostavljam da je izabrao brzi kraj.«

Sloane stoji usred dimećih ostataka dalekometnog lovca. Smrdi na ozon i plamen. Par usijanih crnih astromeha zuje, prskaju pjenu za gašenje vatre na posljednje plamenčice. Moraju obilaziti i desetak tijela jurišnika koji leže posvuda, mrtvi. Napuklih kaciga. Oprljenih prsnih ploča. Blasterske su im puške posvuda razbacane i uništene.

»Ne budi naivan«, kaže on mrko. »Ne, pilot nije htio da ga razotkrijemo. Ali, još je ovdje. Ako nije htio da ga raznesemo vani, stvarno misliš da bi htio umrijeti ovdje *unutra?*«

»Možda je to bio pokušaj napada samoubojstvom. Da se maksimizira šteta...«

»Ne. Ovdje je. I nije daleko. Nađite ga.«

Nils kima glavom, oštro, nervozno. »Da, admiralice. Odmah.«